

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 16-12-39603 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

תובעים אלי דגני

נגד

נתבעת

עיריית קרית ביאליק

פסק דין

רקע וההליך המשפטי

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
1. לפני תביעה שהגיש התובע כנגד מר אלי דוקורסקי ראש העיר קריית ביאליק לתשלום פיצויים לתובע לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק לשון הרע"). על פי התביעה עתר התובע לחייב את מר דוקורסקי, לשלם לו פיצוי על סך 33,500 ₪ בגין פרסום דברי לשון הרע אודותיו.
2. התובע, מר אלי דגני, גמלאי התעשייה הביטחונית הגיש התביעה כנגד ראש עיריית קרית ביאליק.
3. בתאריך 02.03.2017 הוגשה לתיק בית המשפט בקשה מטעם הנתבע, ראש עיריית קרית ביאליק להכיר בחסינות העומדת לו, לטענתו, כעובד רשות ציבורית ולקבוע, כי התביעה כנגדו תימחק ותנוהל כנגד הרשות הציבורית, עיריית קריית ביאליק.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 16-12-39603 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

4. בתאריך 31.12.2017 לאחר שנשמעו טיעונים ולאחר שעיינתי בכתבי הטענות נתתי החלטתי
המפורטת בעניין וקבעתי, כי למר דוקורסקי עומדת חסינות מכוח פקודת הנזיקין, בהיותו
עובד ציבור. לפיכך, הוריתי, כי כתב התביעה יתוקן כך שהתביעה תמשיך ותתנהל כנגד עירית
קריית ביאליק כנתבעת וכתב התביעה יתוקן בהתאם.
5. במקד המחלוקת בתיק זה עומד פרסום "תגוביות" ("טוקבק" – talk back), אשר פרסם מר
דוקורסקי אודות התובע, בדף הבית של ראש עיריית קרית ביאליק, ברשת החברתית
"פייסבוק". פרסום ה"תגוביות", נשוא התיק שבפנינו, נעשה כתגובה לפוסט שהעלה התובע
בדף הבית של ראש עיריית קרית ביאליק.
6. בפוסט שהעלה התובע, הציע להכריז על ביטול מס אגרת שמירה בקרית ביאליק. הצעתו זו
של התובע באה בעקבות הצעת חוק שהגישה ח"כ יוליה מלינובסקי ופורסמה באתר ynet
לביטול אגרות השמירה ברשויות המקומיות. כעולה מנספח ב' המצורף לכתב התביעה
הנתבעת פרסמה מיד תגובה בזו הלשון:
- "אלי שלום, אין לי שום כוונה לבטל את שירותי השמירה והביטחון לתושבי הקריה
ולהביא בחזרה לגידול מעשי העבריינות והפשיעה, שירדו דרמטית ומוסיפים לרדת
מאז הנהגנו את חוק השמירה. אם תקח על עצמה המדינה לממן את השירותים
האלה, אהיה הראשון להציע את ביטול ההיטל, שעלותו החודשית לבית אב אינה
עולה על 10 שקלים"
- על כך הגיב התובע וכתב:
- " לא הצעתי לבטל את שירותי השמירה, אלא הצעתי לבטל את המימון הכפול של
פעולה אשר מחובתה של המדינה לספק באמצעות משטרת ישראל. אלא אם סבור
אתה שמשטרת ישראל לא מבצעת כראוי את תפקידה. אזי תפעל למען תושבי העיר
לשיפור תפקוד המשטרה במקום גביית אגרה למימון שיטור פרטי נוסף על משטרת
ישראל".
- בהמשך לאחר מספר תגובות נרשם על ידי מר דוקורסקי ראש העיר:
- " אלי, למה לא תתלה באילן ששמו בית המשפט העליון שאישר את הגביה
וחוקיותה ולא ראה בה מימון כפול (יש שופטים בירושלים) אלא אתה נתפס

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 16-12-39603 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1 לאמירה של חברת כנסת חדשה שמחפשת כותרת לרגע. שיכולה להגיד מה שהיא
2 רוצה ואין לה כל אחריות. אין בכוונתי להיעתר לבקשתך לפגוע בביטחון האישי של
3 תושבי העיר". (ההדגשות שלי ס.פ.)
4

5 בתגובה נוספת שכתב התובע נרשם:
6

7 "צר לי ראש העיר שלמרות שציינתי וחזרתי וציינתי פעם שנייה שאינני מציע לבטל
8 את שירותי השמירה והאבטחה, אלא את ביטול המימון הנוסף על התושבים.
9 למרות זאת אתה חוזר ומייחס לי רצון לפגוע בביטחונם האישי של תושבי העיר –
10 סבורני שבמקום להתייחס לגופו של עניין (מקור המימון) אתה עושה מעשה שיש
11 בו משום הסתה אישית נגדי..."
12

13 בהמשך נכתב על ידי מר דוקורסקי:
14

15 "...לא אלך שבי אחר ניסיוןך הפתטי להביא לפגיעה בביטחון האישי של תושבי
16 העיר. נמשיך להפעיל שירותי שמירה וביטחון, נמשיך להפחית את שיעור
17 העבריינות ונמשיך לפעול בהתאם לפסיקות בתי המשפט ודבר החקיקה של הכנסת
18 גם אם הדבר לצנינים בעיניך. חן חן לך על השיח. לאחר שהצגתי את עמדתי שוב
19 ושוב בסטטוס זה הדיון בעניין זה מוצה מבחינתי". (ההדגשות שלי ס.פ.)
20 (להלן: "התגובות").
21

22 7. התובע טוען, כי למרות שביקש מראש עיריית קרית ביאליק לחזור בו ולהתנצל, זה האחרון
23 לא חזר בו וסירב להתנצל ולהסיר את הפרסום. טוען התובע, כי רק בשלב מאוחר יותר הבחין,
24 כי נערכה עריכה לחלק מהניסוחים בתגובותיו של ראש עיריית קרית ביאליק וכי לטענת
25 התובע מדובר במעשה שהינו מאוחר מידי ומועט מידי.
26

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 16-12-39603 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

8. הצדדים חלוקים ביניהם אם פרסום ה"תגובות" הנ"ל אודות התובע מהווה "לשון הרע", אם לאו. לטענת התובע, תיאורו בתגובות כמי שמבקש "לפגוע בביטחון האישי של תושבי העיר", כמי עושה "ניסיון פתטי" מוציא דיבתו רעה, נועד להשפיל אותו ולהפכו לשנוא על הבריות, ואף פוגע בשמו הטוב, וזאת, לטענתו, משקבע, באופן נחרץ, שרצונו הוא לפגוע בביטחונם האישי של תושבי העיר ולהביא בחזרה לגידול מעשי העבריינות והפשעה שירדו דרמטית.
9. הנתבעת, אינה מכחישה את עצם הפרסום, אולם טוענת כי אין בדברים המיוחסים לתובע בתגובות משום הוצאת לשון הרע נגדו. לחילופין, טוענת כי ככל שיש בדברים אלה משום לשון הרע, הרי עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק, הגנת אמת דיברתי (סעיף 14 לחוק), ו/או הגנת תם לב והבעת דעה (סעיף 15(4) לחוק).
10. בדיון ההוכחות אשר התקיים בפניי ביום 13.08.2017 נשמעו עדויות הצדדים, כאשר כל צד העיד מטעם עצמו.

דיון והכרעה

11. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "לשון הרע" מהי :
- "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו ;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו ;
12. ההכרעה בשאלת חיובה של הנתבעת כלפי התובע בעילה של לשון הרע נבחנת בהליך הכולל ארבעה שלבים, כפי שנפסק על ידי בית המשפט העליון בע"א 751/10, פלוני נגד ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.02.2012) :

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 39603-12-16 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 "תרשים הזרימה בתביעות לשון הרע הוא כלהלן: בשלב הראשון נבחנת השאלה
2 אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק,
3 והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית
4 עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות
5 (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק... אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא
6 ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי
7 רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך
8 ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות
9 בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום
10 אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של
11 הסעדים."
- 12
- 13 13. אקדים ואדגיש, כי את הביטוי נשוא הפרסום, יש לפרש באופן אובייקטיבי, דהיינו, איך היו
14 הדברים מתפרשים על ידי קורא סביר, ומה השפעתם להערכה אשר לה היה זוכה התובע בעיני
15 הציבור. פרשנות זו נשענת על מובנם של הדברים בפרסום והן על האמור "בין השורות", הכל
16 בהתאם להוראות החוק והפסיקה.
- 17
- 18 14. חוק איסור לשון הרע נועד ליצור נוסחה המאזנת בין ערכים וזכויות שונים אשר ההכרה בהם
19 היא צינור החיים של המשטר הדמוקרטי: זכותו של האדם לשם טוב ולפרטיות אל מול חופש
20 הביטוי. עסקינן בשתי זכויות המהוות חלק מזכויותיו של הפרט בחברה דמוקרטית. הזכות
21 לשם טוב, היא זכותו של אדם לשאת את שמו בין הבריות מתוך הכרת ערך עצמי, זכות אשר
22 הינה חלק בלתי נפרד של הקיום האנושי (ראו בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד
23 נג(3) 817). מנגד, נצבת הזכות לחופש הביטוי, אשר מבטאת בזכותו של כל אדם להביע את
24 דעתו, היא זכות מסד ותנאי מוקדם להבטחת קיומן ושמידתן של רוב זכויות היסוד האחרות
25 (ראו בג"ץ 73/53 חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים, פ"ד ז 871). חופש הביטוי במשפט
26 הישראלי הוא אבן יסוד בחברה להבטחת תקינותו של המשטר הדמוקרטי הבנוי על הבעת
27 הרצון והדעה החופשית של הפרט בחברה. ראו לעניין זה דברי הנשיא ברק בבג"ץ 4804/94
28 חברת סטייטסון פילם בע"מ נ' המועצה לביקורת סרטים:
- 29
- 30 "הוא משתרע על ביטוי פוליטי, ספרותי או מסחרי...לעניין היקפו של חופש
31 הביטוי, אין בודקים אם הביטוי הוא אמת או שקר; אין בודקים את תוכנו; אין
32 בודקים את תוצאותיו."

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 39603-12-16 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

15. בעידן המודרני, חופש הביטוי מקבל הגנה רחבה יותר כשמדובר בחופש ביטוי באינטרנט, כבענייננו. רשת האינטרנט משמשת בימה להתבטאויות חופשיות וספונטניות ולפיכך, חופש הביטוי מקבל משמעות רחבה יותר מזו, טרם זמנו של עידן האינטרנט. יפים לעניינו הדברים שנאמרו ברע"א 4447/07 רמי מור נ' ברק אי.טי.סי. [1995] החברה לשרותי בזק בינלאומיים בע"מ, סג' (3) 664 (25.03.2010):

7

"האינטרנט חולל תמורות נכבדות בהיבטים רבים של חיינו, ובכלל זה בתחום של איסוף מידע, היחשפות לו, תקשורת בין בני אדם והתבטאות חופשית. כך, למשל, ניתן בהחלט לומר כי חופש הביטוי של עידן האינטרנט אינו כחופש הביטוי של העידן הקדם-אינטרנטי (כפי שיש הסופרים את מניין השנים תוך הבחנה בין התקופה ה"קדם-גוגל" (BG) לבין התקופה שלאחר גוגל (AG)). חופש הביטוי הפך לזכות מוחשית הרבה יותר. אם בעבר היכולת להעביר מסרים בתפוצה רחבה, וליטול חלק משמעותי בשיח הציבורי, הייתה שמורה בפועל למתי מעט, ובעיקר לאמצעי התקשורת עצמם או לאלה שיו בעלי גישה אליהם, בא האינטרנט ופתח את שעריו לכל".

17

עוד נקבע, כי בבואו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של ביטוי דיבתי, המשקל שיש לייחס לפרסום פוגעני באינטרנט אף הוא נמוך יותר ממשקלו של פרסום באמצעי תקשורת אחר.

21

יחד עם זאת יש לציין כי אין בכל אלה כדי לאיין את הזכות לשם טוב של אדם כלשהו ויש לבחון כל מקרה לנסיבותיו המיוחדות, ולערוך את האיזון הראוי.

23

16. חרף חשיבותה של הזכות לחופש הביטוי, אין המדובר בזכות מוחלטת, אשר היקפה בלתי מוגבל ויש לערוך איזון בין הזכות לחופש הביטוי לבין זכויות ואינטרסים ציבוריים אחרים, העלולים לעמוד מנגד (ראו: רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.06)).

27

17. בענייננו, עסקינן בנוסחת איזון מיוחדת, לפיה נדרש בית המשפט לקבוע גבולותיו של חופש הביטוי באינטרנט, במסגרת השיח הציבורי בו מעורב איש ציבור. קיימת חשיבות רבה בהעלאת מחלוקות לסדר היום- מחלוקות ציבוריות ופוליטיות משמעותיות וחשובות לדיון הציבורי ויש לאפשר שיג ושיח ציבורי. על כף המאזניים מונחות אפוא, זכותו של התובע לשם טוב, מן הצד האחד, וזכותה של הנתבעת לחופש הביטוי ברשת האינטרנט- כשענייננו בשיח

32

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 39603-12-16 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1 ציבורי, מן הצד השני. במסגרת עריכת האיזון בין הזכויות המתנגשות שומה על בית המשפט
- 2 לבחון את ה"תגוביות", על רקע ההגדרות שבחוק וברוח הדברים שנקבעו בפסיקה.
- 3
- 4 18. לאחר שעמדתי על פרשנותם של דברי הפרסום - "התגוביות", בחנתי העדויות, טענות הצדדים
- 5 ואת המסמכים שהוגשו, הגעתי לכלל הכרעה כי אין ב"תגוביות" שפרסמה הנתבעת אודות
- 6 התובע כדי להוות לשון הרע כלפיו. לטעמי, הקורא סביר מבין, כי המדובר בשיח ציבורי, בדף
- 7 הבית של ראש עיריית קרית ביאליק ברשת החברתית "פייסבוק" - פוסט שפורסם, כאמור,
- 8 על ידי התובע אודות הצעת חוק שהועלתה לביטול מס השמירה ברשויות המקומיות, במהלכו
- 9 מביעים המשתתפים בשיח עמדתם. כך עשה מר דוקורסקי ראש העיר, אשר בחר לפרסם
- 10 "תגוביות" לפוסט, כדי להביע את עמדתו, ולהסביר ליתר המגיבים מה עומד בבסיס גביית
- 11 מס השמירה ומה חשיבותו של השיטור המקומי לביטחון תושבי העיר. כך עשה גם התובע
- 12 שהציג עמדתו לנושא מושא הפוסט. המשמעות העולה מהדברים שפורסמו ב"תגוביות" -
- 13 נשוא המחלוקת שבפני- לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, הינה כי מר דוקורסקי
- 14 מביע התנגדות נחרצת להצעה שהעלה התובע לביטול מס השמירה ואינני סבורה כי מדובר
- 15 בהטחת האשמות חמורות נגד התובע, כפי שטוען האחרון. ה"תגוביות" נשוא התביעה הינם
- 16 פרסום קצר, אשר מעלה ביקורת לגיטימית, הנתפסת על ידי קהל היעד, כחלק משיח ציבורי
- 17 רגיל על נושאים שבמחלוקת. פרסום כאמור אין בו, לטעמי, כדי לפגוע בתובע, כדי לבזותו או
- 18 להשפילו בעיני הציבור, שכן המדובר לכל היותר, בהבעת עמדה שלילית שתכליתה להעביר
- 19 התנגדות לגיטימית אודות הצעת התובע. אני סבורה כי ה"תגוביות", נשוא התביעה, לא חרגו
- 20 ממתחם הסבירות ואף אינה כוללת ביטויים פוגעניים שיש בהם כדי להשפיל את התובע או
- 21 לבזותו, שכן, לא נעשה שימוש בביטויים בוטים, קיצוניים או מעליבים ואף לא בניסוח חריף
- 22 אשר מוציא את הביטויים מגדר הסבירות וה"תגוביות" משקפות את עמדת הנתבעת אודות
- 23 הצעתו של התובע לביטול מס השמירה.
- 24
- 25 19. התובע טוען, כי הוא נפגע מפרסום ה"תגוביות" של הנתבעת. התרשמתי, כי אכן התובע נפגע
- 26 ונעלב מהדברים שנכתבו וכי נושא גביית האגרה נוגע לליבו כאזרח אכפתי, בעל מודעות
- 27 קהילתית, אולם כפי שהוסבר לעיל שאלת קיומו של לשון הרע נבחנת במנותק מתחושתו
- 28 הסובייקטיבית של הנפגע מהפרסום.
- 29
- 30 לפיכך, אני קובעת כי לא עלה בידי התובע להוכיח כי הפרסום מהווה "לשון הרע" ודין התביעה
- 31 להידחות.

בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 16-12-39603 דגני נ' דוקורסקי ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2

התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 1,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים
מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.

3

4

5

זכות ערעור תוך 15 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לצדדים.

6

7

8

9

10

ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

11

סימי פלג קימלוב, שופטת

12

13

